SKAUTŲ AIDAS

GEGUŽĖ 1973 Nr.5

MAY 1973 GEGUŽĖ

SKAUTU AIDAS THE SCOUTS ECHO

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The **Lithuanian Scouts Association.** Not for profit Illinois Corporation.

Subscription $5.00 yearly, $3.00 halfyearly, single copy 50c.

• **Office of Publication:**
Skautu Aidas
6840 So. Campbell Ave.,
Chicago, ILL. 60629

• **Editor in Chief Juozas Toliusis**
7220 So. California Ave.
Chicago, ILL. 60629

• **Managing Editor A. Orentas**
6840 So. Campbell Ave.
Chicago, ILL. 60629

Second Class postage paid at Chicago, Illinois

SKAUTŲ AIDAS

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Įsteigtas 1923.III.15 Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata: metams - $5.00, pusei m. - $3.00, pask. nr. - 50c
Garbės prenumerata - $10.00, garbės leidėjo pren. - $25.00

Vyr. redaktorius **s. J. Toliušis**
7220 So. California Ave.
Chicago, ILL. 60629
Pavaduotojai: **v.s. A. Namikienė,**
s. B. Vosylius
Techninis redaktorius: **v.s. Vl. Vijeikis**
Redakcinė kolegija: **ps. I. Šerelienė,**
v.s. kun. A. Saulaitis, s. S. Jelionienė
v.s. V. Namikas

Redakcijos nariai kitur:
ps. B. Kidolienė - New York
v.s. B. Žalys - Australija

Administratorius: **ps. A. Orentas**
6840 So. Campbell Ave.,
Chicago, ILL. 60629

Redakcija taiso ir trumpina rankraščius savo nuožiūra

Viršelyje: Vl. Vijeikio piešinys

PAŠTO DĖŽUTĖ

Clevelando skautijos Kaziuko mugė praėjo labai didingai, vienetai padarė gero pelno. Mugėn specialai buvo atvykę iš Chicagos skautininkai Šalčiūnai. Kiek vėliau atsiųsiu informacijų iš Clevelando padangės.

Džiaugiuosi, kad pasiekiau savo ankstyvesnį Sk. Aido prenumeratorių skaičių - jų jau turiu 71.

Su geriausiais linkėjimais -

s. Vl. Bacevičius, Cleveland

Ačiū už Skautų Aido pagražinimą Seserijos albumo nuotraukomis. Šiandien nusipirkau dar vieną Nr. 2 - siųsiu į Aziją ten gyvenantiems trims lietuviams.

Labai gerai, kad šalia rimtųjų veidų įdėjote ir tą pačią įdomiausią - sesę Kurgonienę "beskęstančią".

Sėkmės, budime!

O. Zailskienė, Cicero, Ill.

Netikėtai laimėjęs Kaziuko mugėje piniginę dovaną, nutariau pasidalinti laimikiu su mielu Sk. Aidu. Siunčiu 10 dol. ceki.

Geriausios kloties, linkėjimai v.s. Vl. Vijeikiui.

s. Algirdas Vaitiekaitis, Detroit

SKAUTŲ AIDO RĖMĖJAI

GARBĖS LEIDĖJAS:

Inžinerijos bendrovė VENTA (sav. A. Jelionis ir A. Vengris).

GARBĖS PRENUMERATORIAI:

Vs V. Namikas Chicagoje; Vilnelės vyr. skaučių burelis Kernavės tunte Chicagoje.

AUKOS:

Vyr. skaučių židinys Vilija New Yorke (per Sk. Aido minėjimą) - 43 dol.

***

Balandžio numerio aukų sąraše įsivėlė korektūros klaida. Garbės leidėjas yra p. Zigmas Umbražūnas.

Nuotraukos žaidimas, kuriam vienas Chicagos priemiesčio tautietis skyrė po 5 dol. kiekvienam šių metų numeriui, nevyksta. Redaktorius pranešė, kad į vedamą nuotraukos žaidimą iki šiol neatsiliepė nei vienas brolis ar sesė.

Administracija

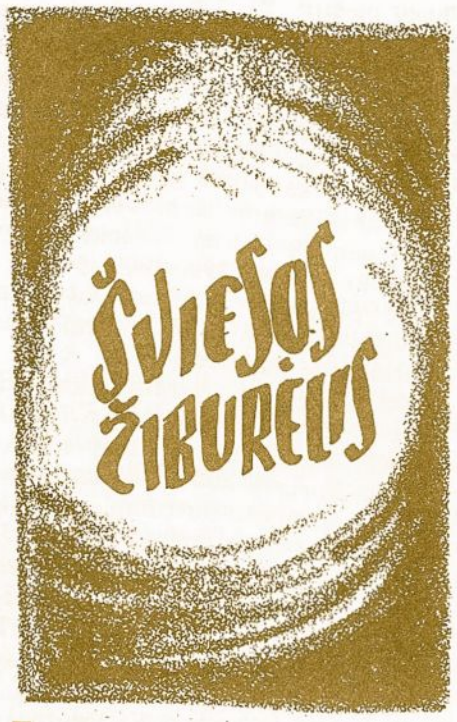

Kiekvienas iš mūsų, praleidęs vasaras stovyklose, atsimena, kaip gražiai jaukaus laužo šviesa atsispindi brolių ir sesių veiduose Labai panašūs garsiojo lietuvi dailininko Čiurlionio paveikslai ypač "Viltis" ir "Draugystė" Žvakės ar žiburio šviesa įneša k tai nuostabaus ir stebuklingo Todėl ir bažnyčioje, ir geram restorane, ir namuose per ypatingas šventes ant stalo padedamos žvakės.

Draugystė M. K. Čiurlionio pav.

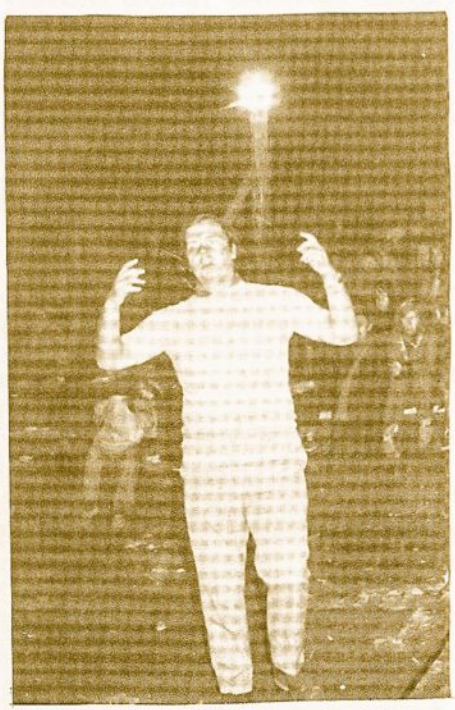

V.s. A. Saulaitis laužo žiburėlių atošvaistose.

Mes daug mieliau budime stovyklos naktį, kai aplinką apšviečia žvaigždės ir mėnulis, o jaunesnieji dažnai tebebijo miškan įžengti, kai visai tamsu. Vienas didžiausių žmonijos turtų per visus laikotarpius ir yra šviesa - pirma ugnelės, paskui žvakės, žiburio, dabar daug kur elektros. Atrodo, kad ta šviesa ne tik nušviečia knygą ar kambarį ar lauželio aikštę, bet ir žmogaus širdį.

Kas myli savo šeimą, stengiasi tarnauti artimui - tas vadinamas ir yra šviesus žmogus. Skautas ir skautė linksmi, nenustoja vilties - jie yra šviesos žmonės, kurie į kitų gyvenimą įneša gražių minčių, darbų ir darbelių, artimo ir Dievo meilės, savo tėvynės mintį.

Kristus irgi sako: "Jūs esate pasaulio šviesa. Švieskite kaip miestas, pastatytas ant kalno. Nepaslėpkite savo šviesos po kokiu nors krepšiu". Amerikiečiai turi ir posakį: "Geriau yra uždegti vieną švieselę, negu smerkti tamsą".

Skautiška šypsena, gerasis darbelis, smulki ir stambesnė tarnyba artimui kaip tik ir yra būdas įnešti daugiau šviesos į kitų - o tuo pačiu ir savo - gyvenimą.

v.s. kun. A. Saulaitis, S.J.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

Susipažinkime:

sesė DAIVA KARUŽAITĖ

Ar potraukis kūrybai - žmogaus ta linkme nusiteikimo išdava? Ar talentai paveldimi (deja, tik labai retais atvejais, kai geroji laumė savo stebuklingąja lazdele kurį nors laimingąjį paliečia)?

Atsakymų į šiuos klausimus dar niekam nepavyko surasti. Betgi šeimų ar giminių istorijos rodo, kad talentai "neužsisėdi" vienoje kartoje. Jie keliauja, lyg žybčiojantys tamsoje pelkių žiburėliai.

Čiurlionių giminėje (M. K. Čiurlionio žmona - rašytoja S. Kymantaitė-Čiurlionienė taip pat šios giminės narys) matome vis skaidriau beįsižiebiančių, tolydžio ryškėjančių talentų.

Vienas jų - jauniausioji tos giminės atžala - vyr. skautė Daiva Karužaitė. Jos kūryba - poezijos posmai, kurie, jos pačios žodžiais, - tai bandymas prakalbėti į kitą žmogų. Tai glaudžiausias kontaktas tarp kūrėjo (turinčio ką pasakyti) ir skaitytojo (norinčio tą kūrybinį žodį priimti).

Su Daiva ir jos kūryba turime ir arčiau susipažinti. Gimusi Chicagoje 1954 m. sausio 24, vyriausia keturių vaikų šeimoje. Skautauti pradėjo Aušros Vartų tunte, būdama 7 m. amžiaus. Su šypsena ji prisimena pirmąją paukštyčių Žibučių dr-vės iškylą į zoologijos sodą. Kaip ir visos paukštytės, ji labai mėgo piešti. Zoologijos sode jos dėmesį patraukė juodai balti šeškučiai (skunkiai). Iškyla prie šių šeškučių jai ir pasibaigė: ji tik žiūrėjo į juos ir piešė, piešė. Su meile ji prisimena savo močiutę, kuri visus piešinėlius vis rinkdavo ir slėpdavo į savo stalčių - saugodavo nuo sunaikinimo. Tada Daiva labai mego piešti.

Stovyklauti Daiva pradėjo tik gavus geltoną kaklaraištį. 1968 m. bestovyklaujant, mažas nuotykis suvirpino pačią jautriausią jos sielos stygą. Toji styga suskambo tuo metu, kai jauna geltonšlipsė, sėdėdama įkalnėje už stovyklavietės, pamatė stirną. Liuoktelėjo grakštus miško žvėrelis, ir čia gimė pirmasis kuklus Daivos poezijos posmas. Po to eilėraščių atsiranda ir daugiau.

Neilgai trukus, berašant kartą lietuvių literatūros rašinį Kr. Donelaičio aukšt. lituanistinėj mokykloj, kurią ji tuo metu lankė, Daivai kyla mintis sutrumpinti sau darbą: vietoj ilgo rašinio ji duota tema parašo eilėraštį, tuo nustebindama savo literatūros mokytoją. Eilėraštis buvo įdėtas mokyklos metraštyje. Jos kūryba susidomi "Laiškų Lietuviams" redaktorius v.s. J. Vaišnys, poetas K. Bradūnas. Nuo tada jos kūrybos randame "Laiškų Lietuviams" žurnale, dienraščio "Draugo" kultūriniame

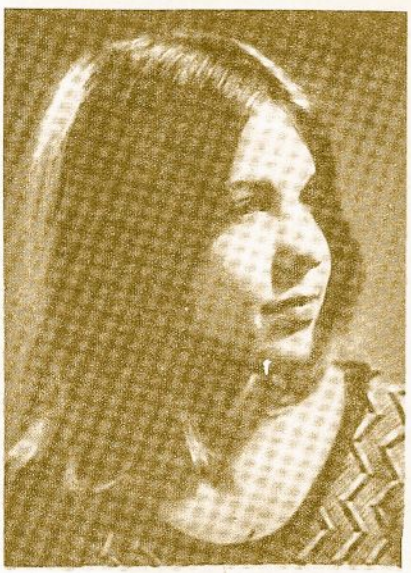

LAUKIMAS

Rudenį
Tu skridai.
(Laisvė - kaip paukščio!).
Spalvotų lapų ore.

Tavęs aš ieškodavau naktį,
Grįždama
Paryčiais
Tuščia. Mėnulis nebeturi
To aiškaus svarbumo.

Ir nebėra
Nei ko, nei kur ieškoti.

Pavasarį tu grįžai.
Saulės spinduliai
Primindavo tau
Šaltas dievų lūpas.
Grįžai vienišas.

O aš buvau
Mėnulio pilnaty
Ištirpusi su sniegu.

RAUDONAS KRAUJAS TEMDO MĖNULĮ

Mėlyna
Erdvių spalva
Kur aš plaukiu.
Vėjas lengvai neša,
Tampo, kaip ežero bangos.

Mano kūnas - vanduo.

Rankos tiesiasi į smėlėtą krantą;
Mėnulis
Kaip veidrodis ant vandens sudužo.

Jo šukės skandina saulės pagautus spindulius
Vandens sukuriuos. Tu nusiuntei mane į pragarą.
Tavo kraujas -
Liepsna, kuri mane sudegino.

D. Karužaitė

priede, "Poezijos antologijos" III-jame tome. Savo eilėraščių Daiva yra skaičiusi minimos antologijos pristatyme, savo močiutės, pedagogės ir visuomeninkės O. Krikščiūnienės penkerių metų mirties sukaktį minint, o taip pat skautiškųjų talentų popietėje, įvykusioje 1972 m. rudenį.

Anglų kalba eilėraščių ji rašo daugiau. Jų yra buvę Hubbard aukšt. mokyklos laikrašty 1969 m., o taip pat poezijos žurnale "Burning City" ir "College Student". Iš šio žurnalo kas dveji metai atrenkami eilėraščiai poezijos almanachui "Pegasus". Daivos eilėraščių jam buvo atrinkta praeitų metų rudenį. Taip pat du kartus jos eilėraščių įsidėjo Čikagoj leidžiamas poezijos žurnalas "Troglodyte". Visur ji pasirašo Daivos vardu.

Jau dveji metai ji studijuoja literatūrą ir kūrybą Columbia kolegijoje, Chicagoje. Ten Daivai dar tenka dirbti su pradinės mokyklos mokiniais, pritaikant specialų tos kolegijos išrastą kūrybinio mokymo metodą.

Didžiausias jos noras - baigus studijas, atsidėti kūrybai meno srityje. Be poezijos, ji labai mėgsta dailę, domisi fotografijos menu, naujais metodais pedagogikos srityje, ypač laisva mokymo sistema mokyklose. Jos nuomone, tuo metodu mokantis, galima daugiau laimėti kūrybinėje srityje. Daug impulso jos kūrybai duoda bet kuri meno sritis.

Viena Daivos svajonių - skersai išilgai pakeliauti po Europą. O kaip ji mėgsta praleisti savo laisvalaikį?

- Gamtoje būnant, arkliais jodinėjant, - atsako Daiva. - Tačiau didžiausią impulsą rašyti man duoda miestas. Čia, tame judriame, triukšmingame gyvenime, randu daugybę temų, kuriomis galima pakalbėti su kitu žmogumi, nešamu to paties kasdienybės įvykių srauto.

Lietuvių kalba eilėraščių ji parašo, perskaičius lietuvišką knygą. Kai rašyman įsitraukia, gali kurti ir daugiau, tačiau su gailesčiu ji prisipažįsta jaučianti didelį trūkumą žodžių.

Kai tenka ką nors išgyventi, kai ji turi ką nors išsakyti - tuoj sėda ir rašo. Tai ji vadina poezijos terapija. Pati poezija, jos nuomone, yra pratęsimas žmogaus gyvenimo ir išgyvenimų. Todėl savo kūrybiniu žodžiu pasiekus kitą žmogų, pratęsiamos kūrėjo nuotaikos ir išgyvenimai. Tai ir yra didžiausias rašymo tikslas.

Daiva dar jauna. Dar daug jai teks gyvenime mokytis, bandyti, siekti. Reikia tikėti, kad, sujungus savo talentą su darbštumu, jai gal net pavyks pralenkti savo tetą (tėvo seserį), Lietuvoje besiruošiančią išleisti jau antrą savo poezijos rinkinį. Nuoširdus linkėjimas, kad, atveriant save lietuviškuose posmuose, jaučiamas lietuviškų žodžių trūkumas jai vis mažėtų. Nes kas šiandien gali būti malonesnio už mūsų jaunųjų kūrėjų lanksčiai vartojamą lietuvišką žodį?!

Senų kaulų padengtais keliais
Pasitraukęs nuo bezdžionių,
Į savo elektros išvarstytą gyvenimą
Jis nešioja kaukę, padarytą
Iš laukinės bezdžionės plaukų.
Kartais
Ją užsidėdamas savo stikliniais pirštais,
Dažnai -
Aštriais savo pirštų kaulais.

Dabar
Yra
Žuvų, pasitraukusių iš vandens;
Naktį
Jos laipioja medžiais.

Jo galvoje susisukusios, kaip gyvatės,
Nesigailėdamos smaugia bezdžionės.

Bet jis sėdi
Naktį
Tarp metalinių pastatų,
Elektrinių šviesų,

Piausto iš medžio žuvis,

Smaugia bezdžiones
Savo stikliniais pirštais.

***

Fosforinė tyla
(Vel).

Ji keista, patraukli.

Tiesiu į ją rankas
Ir matau
Dar iš tolo
Vien savo kaulus.

Raminantis
Mėlynas ūžesys,
Tyra šviesa
Glosto man plaukus.

Matau
Jau
Save iš tolo,
Vaikščiojančią
Atsargiai tarp kaulų
Priešistoriniu šliužų,
Vaikščiojančią
Tarp tų susiraukšlėjusių kūnų.

PAKABINTAS RĖMUOSE

Tavo akrilinių dažų veidas
Persekiodavo mane
Savo tuščiu žvilgsniu,
Pasodintas
Vienos dimensijos augalų rojuje.

Virš tavęs kabėjo saulė,
Kaip spygliuotas blynas.

JIS UŽMIGO PRIE SAVO BALTO ARKLIO

Atsibusk dabar, nes
Tos akys
tavęs nemato.
Nieko nemato:
Begaliniai tuneliai, kurie tęsiasi,
tęsiasi,
tęsiasi.
Begaliniai tuneliai
Tušti.

SAULUČIŲ DRAUGOVĖJE

Saulučių draugovė priklauso Chicagos Aušros Vartų tuntui. Ją sudaro 14 jaunesniųjų skaučių ir dvi vadovės: draugininkė - v.sl. Laima Jauniutė, adjutantė - sl. Jūratė Namikaitė. Sueigos metu mes visos kartu žaidžiam, dainuojam, ir dirbam. Vienos sueigos metu nutarėm pasisakyti apie savo draugovę ir kodėl mums patinka būti skautėmis.

MANO DRAUGOVĖ

Man patinka, kai mes sueigoje paišome. Man patinka žaisti žaidimai. Mūsų šūkis yra: "Mes Saulutės, mes mažytės, Aušros Vartų mes paukštytės". Mano draugininkės vardas yra Laima ir mano adjutantės vardas yra Jūratė.

Loreta Deveikytė, 8 m.

KODEL MAN PATINKA BŪTI SKAUTĖ

Man patinka žaisti žaidimus. Man ir patinka Jūratė, nes ji juokinga. Man patinka mūsų šūkis.

Silvija Fabijonaitė, 8 m.

DAINUOJAM

Man mano vadovės labai patinka. Mano vadovės yra gražios. Man linksma su visom paukštytėm būti sueigoj. Mes žaidžiam gerus žaidimus. Mes dainuojam gražias dainas.

Ramunė Gaižutytė, 8 m.

PAUKŠTYČIŲ DRAUGOVĖ

Mano paukštyčių draugovė yra "Saulučių" draugovė. Man patinka žaisti žaidimus. Aš važiuosiu į stovyklą. Man daugiausia patinka žaidimas "Laurencija". Aš turiu daug draugių draugovėje.

Aušra Jasaitytė, 5 m.

MES SAULUTĖS

Man patinka Laima ir Jūratė. Man patinka žaisti "Laurenciją".

Danutė Kalvaitytė, 6 m.

AŠ SKILTININKĖ

Aš priklausau "Saulučių" draugovei. Aš esu skiltininkė raudono būrelio. Mes žaidžiam daug žaidimų ir dainuojam daug dainų. Mano draugininkė yra Laima, o adjutantė yra Jūratė. Man labai patinka žaidimas "Išpilti vaisius".

Danutė Karužaitė, 10 m.

TERESA SAKO:

Man patinka mano draugovė. Man patinka Laima, mano draugininkė. Man patinka kai mes dainuojam ir žaidžiam ir dirbam. Man patinka žaisti "Laurencija". Man labai patiko Paukštyčių Šventė.

Teresa Krištopaitytė, 5 m.

MANO DRAUGĖS

Man patinka skautės todėl, kad mes galim žaisti. Ir, kad mes galim dirbti. Aš turiu daug draugių. Ir mes galim paišyti. Mūsų draugovės vardas yra "Saulučių" draugovė.

Zita Kuliešytė, 6 m.

KODEL PATINKA SKAUTĖS

Man patinka skautės, nes aš mėgstu savo draugininkę ir Jūratę ir mano drauges. Mes žaidžiam "Laurenciją" ir dainuojam daug dainų. Mūsų draugovės vardas yra "Saulučių" draugovė.

Rita Kutka, 8 m.

MŪSŲ VADOVĖS

Man patinka sesė Laima Jauniutė, nes ji mums leidžia žaisti. Man patinka sesė Jūratė, nes ji mums padeda.

Aušrinė Mikutaitytė, 7 m.

LAURENCIJA MIELA...

Man patiko eiti į Paukštyčių šventę. Man patinka eiti į sueigas ir žaisti tą žaidimą "Laurencija miela..." ir man patinka mūsų draugininkė Laima Jauniutė ir adjutantė Jūratė Namikaitė. Mūsų draugovės vardas yra "Saulučių". Mūsų šūkis yra, "Mes Saulutės, mes mažytės, Aušros Vartų mes paukštytės".

Viktorija Milaitytė, 10 m.

SEPTYNMETEI PATINKA:

Man patinka mūsų draugovė. Man patinka, kai mes dainuojam ir dirbam. Man patinka Laima ir Jūratė. Man patinka visos paukštytės mūsų draugovėj.

Judita Sasnauskaitė, 7 m.

MANO DRAUGOVĖ

Aš myliu mano draugovę labai, nes mes visada dainuojam ir žaidžiam. Aš myliu mano draugininkę ir adjutantę. Ir mūsų draugovės vardą.

Laimutė Vadeišaitė, 7 m.

PATINKA SKAUTĖS

Man patinka skautės, nes mes galim žaisti žaidimų. Mes paišom. Aš turiu daug draugių. Mano draugovės vardai yra Laima ir Jūratė. Mes dainuojam dainų.

Julytė Valaitytė, 8 m.

APIE PESIMISTUS IR OPTIMISTUS

Palyginkime pesimistą ir optimistą mūsų lietuviškame gyvenime.

1938 m. kovo mėn. 19 d. griaustinis pritrenkė lietuviškąją visuomenę: lenkų ultimatumas reikalavo po 48 val. laiko sueiti į diplomatinius santykius, atidaryti sienas, įleisti Lenkijos valstybės atstovus į mūsų kraštą. Pesimistai buvo įsitikinę, kad mes iš viso nesam pajėgūs priešintis. Nusileido. Ir štai 1939 m. kovo 20 d. vokiečių ultimatumas po 24 val. apleisti Klaipėdą. Pesimistiškai nusileidom. Buvo sunkiau negu pirmą kartą nenusileisti. Tą įvertino vokiečiai ir davė mums perpus mažiau laiko kaip lenkai buvo davę.

1940 m. birželio mėn. rusai, patyrę lietuvišką pesimizmą ir pasyvumą, ultimatumu reikalauja po 6 val. įleisti jų kariuomenę į Lietuvą. Pesimistiškai nesipriešinom.

Visiškai mus nuginklavo, gaudė, kalino ir trėmė. Tik tada pakėlė galvas mūsų tarpe optimistai ir pradėjo priešintis, būtent aktyvistai 1941 m. birželio mėn. pogrindininkai per vokiečių okupaciją. Kartais pralaimėdavom; kartais laimėdavom. Sunku buvo ir yra, nes mes beginklai ir be to, o tas yra svarbiausia, pasaulis priprato į mus žiūrėti, kaip į pesimistus, pasiduodančius.

Tremties sąlygose, kai kuriose vietose, (tiesa, labai neskaitlingose) vakariečiai bandė mus grąžinti priverstinai į okupantų kl stingai, apgaulingai ir neteisėtai užimtą, jų mindžiojamą tėvynę. Pamatę pasipriešinimą, gyventojų pasiryžimą aukotis, apsigalvojo. Mes priešindamies laimėjome. Kai tuomet apsupdavo stovyklą ir duodavo vos kelias minutes pasiruošti lipti į ginkluotų sargybų lydimus sunkvežimius, dabar per kelias valandas "geruoju" kelia iš A stovyklos į Igreko Camp. Per visą dienos darbolaikį komisijos stropiai užrašo "emigruoti". Jau laikas vėl ilgėja (mums kitų duodamas, leidžiamas). Per optimizmą laimėjome, nepasiduodami pasyviai.

Pesimistui yra vienas kelias: nusileisti ir pralaimėti.

Optimistui yra du keliai: vienas tas pats, kaip pesimistui - pralaimėti, bet yra ir kitas - veikiant aktingai laimėti.

Skautų įsteigėjas Lordas Baden-Powellis pradėjc darbą sunkiose sąlygose, nusiminimų valandoje. Jis iš anksto nustatė ir nusakė tikslą: laimėti, nepasiduoti slegiančiom nuotaikom, budėti, būti pasiruošusiam, veikti.

Skaute, dirbk, kovok, net tuo atveju, kai tavo protas tau nusako jog nėra vilties laimėti. Tu gerai matai savo sunkenybes. Priešo kliuviniai ir sunkumai, jo patiriami ir jaučiami, tau dažnai negali būti matomi.

Nepasiduok pesimizmui ir dažnai patirsi, kad po valandos ketvirčio "beviltiškos kovos" toliau tęsiamos visomis išgalėmis, laimėsi ir tai galutinai.

T. Daukantas,
Buv. Lietuvos skautų
(1925-30) Šefo
pavaduotojas

(Skautų Aidas, Nr. 1, 1948 m.)

LAIKO ŽODŽIAI

CLEVELANDO SKAUTIJA RUOŠIASI JUBILIEJINEI STOVYKLAI

Lietuvių Skautų Sąjungos vadovai, lydimi Clevelando skautų grupės, gegužės 5 d. apžiūrėjo Beaumont stovyklavietes netoli Clevelando ir susitarė su BSA vadovybe dėl stovyklavimo sąlygų.

Vakare LSS Tarybos pirmininkas v.s. A. Saulaitis ir visų S-gos šakų vadovai turėjo pasitarimus su Clevelando skautijos atstovais. Dalyvavo 60 asm. Sueiga įvyko J. ir Reg. Nasvyčių apartamentuose Beacon Hills.

Po svečių trumpų pranešimų buvo pristatytas Clevelando skautų ir skaučių mecenatas Vl. Šniolis, kurs yra pažadėjęs finansuoti vieno skauto iš užjūrių kelionę į Jub. Stovyklą.

V.s. A. Šenbergienė ta proga įteikė Seserijos ir Brolijos Vyr. Skautininkams po $2250.00 iš praeitais metais mirusio s. B. Rekaus palikimo. Velionis, kurs visą savo gyvenimą buvo aktyvus skautas, buvo pagerbtas susikaupimo minute.

S-gos vadovybei pageidaujant, Clevelando skautija apsiėmė suorganizuoti ir pravesti Jub. Stovyklos maitinimą ūkio būdu. Po ilgų "svarstybų" buvo sudaryta tiems reikalams komisija (Pirm. s. J. Budrienė, transporto vadovas J. Pažemis ir komisijos nariai - Pilėnų tunto Tėvų Kom. pirm. J. Gudėnas ir narė L. Nagevičienė; iš Skautų Akademikų į komisiją įeina fil. ps. A. Juodikis ir Giedrius Lazdinis). Tikimasi, kad ūkio būdu patiems gaminant maistą, galima bus pigiau išsiversti ir prisitaikinti prie jaunimo skonio.

Sueigą pradėjo ir aukštuosius svečius pasveikino naujoji Clevelando skautininkių draugininkė v.s. S. Radzevičiūtė. Sueigą pravedė v.s. Pr. Karalius.

Sueigos dalyviai, prieš išsiskirstydami, sudėjo 100 dol. aukų Clevelando Lietuvių šimtmečiui atžymėti paminklo statybos išlaidoms.

t. buvęs

Pasitarimuose Clevelande Jub. stovyklos reikalais sėdi (iš kair.) skautininkai V. Jokūbaitis, VS P. Molis, V. Šenbergas, Pr. Karalius. Stovi D. Kižys, V. Petukauskas, J. Pažemis ir P. Petraitis.

V. Bacevičiaus nuotr.

Dalis atstovų New Yorko tarptautiniame skautų-čių vadovų suvažiavime.

SESIŲ TAUTYBIŲ VADŲ SUVAŽIAVIMAS

Mintis sušaukti tarptautinį atsakingųjų skaučių-tų vadų suvažiavimą nebuvo spontaniška, o subrandinta ilgesnio laiko, nes aktualios organizacinės problemos ir nuolatinis interesas tautybių skautiškos veiklos lygį kelti ir stiprinti kiekvienai vadijai teikė tų pačių rūpesčių.

Toks suvažiavimas Esčių, Latvių ir Lietuvių Seserijų Vyriausių Skautininkių iniciatyva buvo sušauktas New Yorko Kultūros Židinyje balandžio 7 d. Be pabaltiečių dar dalyvavo vengrų, lenkų ir ukrainiečių s-gų pirmininkai bei

Vyr. Skautininkės-ai arba įgalioti atstovai. Kadangi šie 6 tautybių atstovai reprezentavo arti 30, 000 organizuoto skautiško jaunimo sąjūdžiui, suvažiavimą reikia vertinti, kaip svarbų įvykį.

Lietuvių skautijai atstovavo Seserijos VS L. Milukienė, ASS Pirm. S. Gedgaudienė, Brolijos VS P. Molis ir VSP Č. Kiliulis.

Draugiška ir jaukia nuotaika atstovų buvo plačiai išdiskutuoti šie rūpimi klausimai:

1. Kooperacija tarp mūsų organizacijų; abipusė informacija apie ateities veiklos planus ir bendradarbiavimo galimybės, siekiant bendro tikslo.

2. Bandymas suorganizuoti tarptautinę atstovaujamų tautybių skaučių-tų stovyklą, kuriai vengrai jau pasiūlė ir savo gražiai įrengtą stovyklavietę. Šiai idėjai pritarus, vengrai sutiko imtis iniciatyvos tolimesniems organizaciniams darbams. Tam įgalioti atstovai susirinks birž. 2 d. New Yorke tolimesnei studijai ir konkretiems darbams. Nutarimai bus perduoti org-jų vadijoms tvirtinti.

3. Suvažiavimo atstovai, jausdami bendrą ir gilų norą išlaikyti skautišką dvasią ir tautinį palikimą bei tradicijas savo skautų organizacijose, su drąsa ir pilnu pasitikėjimu pritarė lenkų atstovo pateiktam siūlymui įkurti Rytų ir Centrinės Europos tautų tarptautinį egzilų skautų-čių Biurą.

Užsimojimams įgyvendinti latvių s-gos VS sutiko kviesti org-jų įgaliotinių komitetą (taip pat birž. 2 d.) ateities planams ir programai sudaryti. Tik visų org-jų patvirtinti komiteto nutarimai bus vykdomi.

4. Suvažiavimas pasiuntė sveikinimo laiškus kraštų vyr. skautų vadovybėms ir Pasaulio Skaučių Seserijai bei Brolijai.

Turiningą dienos programą baigdamas, suvažiavimas išreiškė skautišką padėką šio suvažiavimo globėjai v.s. Lilei Milukienei, suvažiavimo iniciatorėms ir New Yorko Neringos skaučių tuntui bei vyr. skaučių Vilijos židiniui už nuoširdų priėmimą ir vaišes.

s. Gudaitis

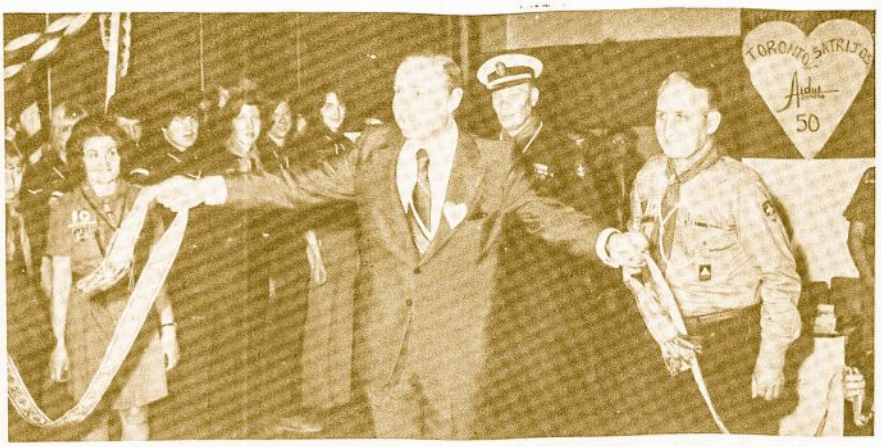

Romuvos stovyklavietės mecenatas p. P. Geležiūnas atidaro Toronto mugę; pirmasis paaukojo 20 dol. Sk. Aido jubiliejaus vajui.

50 SESERIŠKŲ LINKĖJIMŲ

Sveikiname mūsų mielą SKAUTŲ AIDĄ, švenčiantį jubiliejinę sukaktį - 50 metų, siųsdamos širdingiausius seseriškus linkėjimus!

Su sveikinimu siunčiame Skautų Aidui dovanėlę - 100 dolerių.

Šiais jubiliejiniais mūsų žurnalo metais, Kaziuko mugės metu Toronte, papuošėme svečius širdelėmis, kuriose buvo pažymėta: "Skautų Aidui 50 Metų". Vajų suorganizavo ir pravedė ps. Birutė Abromaitienė, talkinama s. V. Kalendrienės ir p. O. Indrelienės. Surinkta 182.12 dol. Likusius 82.12 dol. siunčiame, prašydamos užsakyti Skautų Aidą Vokietijos ir Pietų Amerikos sesėms bei broliams nuo Šatrijos tunto Toronte.

Su seseriškais linkėjimais -

tuntininkė ps. Prima Saplienė
pavad. s. D. Keršienė
ir vajaus vykdytojos
Birutė Abromaitienė
O. Indrelienė V. Kalendrienė

Šatrijietės ps. B. Abromaitienė, s. V. Kalendrienė ir ponia O. Indrelienė, puošusios mugės svečius širdelėmis.

Mūsų spaudos uolusis talkininkas s. Vl. Bacevičius Clevelande per šv. Kazimierą suruošė Sk. Aido parodėlę, kurią aplankė ir Brolijos VS Petras Molis. Šalia s. J. Budrienė.

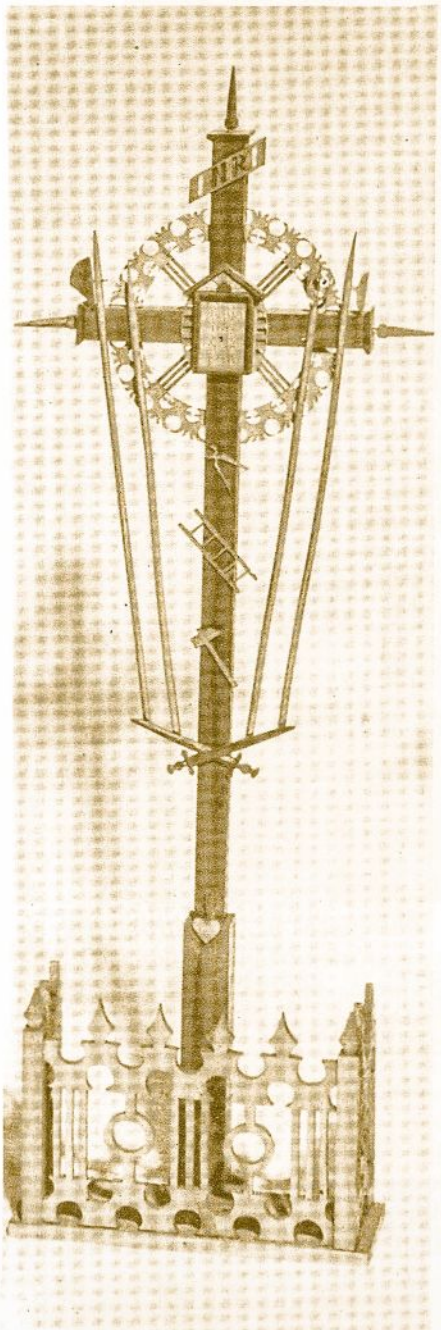

Lietuviškas kryžius

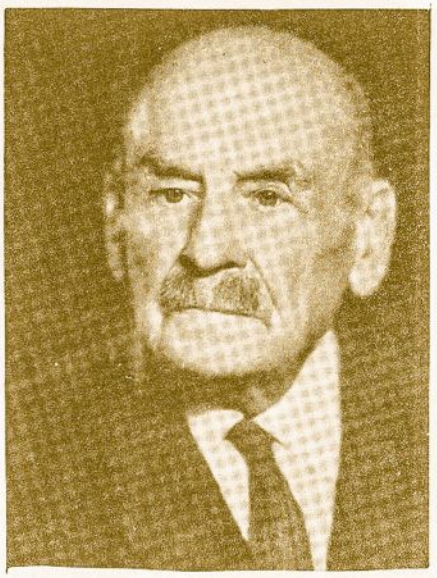

Prof. Tadas Ivanauskas.

SUSIPAŽINKIME SU ŽYMIUOJU GAMTININKU

Skautų gyvenimas yra tampriai susijęs su gamta: gamtoje stovyklaujame, domimės gyvūnija, tiriame pėdsakus, statome įvairias gamtos įrangas ir t.t. Šiandien susipažinkime su žmogum, kuris, nors ir niekad neskautavo, visą savo ilgą gyvenimą skyrė Lietuvos gamtai, ją tyrinėdamas, populiarindamas, žiebdamas lietuviuose gamtos meilę. Tai Vilniaus universiteto zoologijos katedros vedėjas - profesorius Tadas Ivanauskas, viena stambiųjų asmenybių lietuvių mokslininkų tarpe.

Baigęs aukštąjį mokslą Sorbonoje, 1918 m. Ivanauskas grįžta Lietuvon, kur kitais metais įkuria Gamtos tyrimo stotį. Ši Kaune įkurtoji stotis ir sudarė pagrindą universiteto zoologijos kabinetui bet gamtos muziejui. Jo iniciatyva, Lietuvoje įvestas paukščių žiedavimas, vėliau jis pirmasis įsteigė Lietuvoje kailinių žvėrelių auginimą. Mokslininkas yra dalyvavęs eilėje gamtos ekspedicijų Brazilijoje, Murmansko, Norvegijos pakraščiuose ir kitur.

Žurn. Alg. Gustaitis, kurio įdomų pasakojimą apie didįjį gamtininką čia skaitysime, mums rašo:

"Profesorius sumanė ir sėkmingai jaunimo tarpe, skautuose bei plačioje visuomenėje išpopuliarino globą paukšteliams, žvėreliams, vienus ragindamas sudaryti patogesnes sąlygas lizdeliams krauti, kitus - daryti dirbtinus inkilus, perėjimo namelius, ragino žiemą paukštelius lesinti ir t.t.

Gerai mokąs keletą svetimų kalbų, būdamas tikros ir tvirtos lietuviškos minties, žodžio bei rašto valdytojas, Ivanauskas nustatė ir įgyvendino daug naujų lietuviškų vardų paukščiams, žvėrims. Jo pasiūlyti ar sugalvoti zoologiniam pasauliui lietuviški pavadinimai tebevartojami lietuvių moksliniuose, populiariuose ir literatūriniuose raštuose. Prof. T. Ivanauskas yra pagrindinis lietuviškos zoologijos žodyno sudarytojas".

Šalia keliolikos mokslo veikalų, Ivanausko stambiausias yra tritomis "Lietuvos Paukščiai", kurio išėjo net kelios laidos. Taip pat aktyviai reiškėsi kultūriniame Lietuvos gyvenime, dirbo Šaulių sąjungoje, kaip šaulys-savanoris kovojo dėl Lietuvos laisvės.

Profesorius mirė 1970 metais, palaidotas Tabariškėse, kur jis gyveno ir buvo įkūręs kailinių žvėrelių ūkį.

O dabar su brolio A. Gustaičio nuotykiais keliaukime pas didįjį Lietuvos gamtininką.

Išimkime du "Skautų Aido" lapus dešinėje. Sulenkime, susekime, ir turėsime mažą knygelę.

ALGIRDAS GUSTAITIS

MANO PIRMIEJI GAMTOS GALVOSUKIAI

Obuolėti žirgai traukė roges, tarsi nelīestų storai iškritusio sniego. Rogių kelyje dar nebuvo išplaktų įdubių, šliaužėme kaip riebaluose pamirkytas kugelio gabalėlis. Kartais lengvai suaižėdavo, sugirgždėdavo slegiamas baltumas. Siaura pavaža, suplakusi gauburą sniego, jį lediniu spraktuku išversdavo į šonus.

- Tuoj bus atlydys, - pasakė vežėjas.

Iš Kauno grįžau Kalėdų atostogoms su miestiniais lengvais kailinukais. Čia kažkaip daugiau vėjo ir šalčiau. Plačiame Vilkaviškyje žinomas mūsų mielas, visad gero veido, vežėjas Antanas Aidukas, vos išlipus iš autobuso, atgabenusio traukinio keleivius, atžingsniavo iš tolo baltuodamas antrais kailiniais. Jais aptūzojęs, bėgo atnešti dar vienų, tų meškėninių, dėl nepaprasto ilgumo ir šiltumo vadinamų futra. Atsikalbinėjau. Su antrais vos paeinu.

Padavė sąrašą pirktinų daiktų ir pinigų. Atrodo, viską gausiu "Žiedo" kooperatyve. Litai braukė eilutes. Paskutinis pirkinys duona. Niekas nekepė tokios geros duonos, kaip "Žiedas". Kada beužeisi - jie turėjo šviežios, dar šiltos, baltos duonos. Viršus gražiai rusvas, kvapus, matyti atskiri kmynai; apačia niekad nepridegusi, truputėlį miltuota. Net Kaune tokios geros duonos negaudavome. Besišypsanti pardavėja paėmė didelį prašytos duonos kepalą, nuo lentynos laikraščių, įvyniojo. Surišo virvute keletą kartų aplinkui.

Galutinai įsitaisiau rogėse. Aidukas dabar būtinai apkamšė meškėnais, ant kelių padėjęs mano mamytės austą vilnonę skarą, jei kartais būtų rankoms šalta.

Mudu pradedame rimtą kalbą, aišku, apie karvelius, paskui apie šeriamas kurapkas. Sode ir parke pastebėta kiškių pėdų. Tasai Lubinukas užvožiamais sląstais sugavęs šermuonėlį, o už išnertą kailiuką nusipirkęs ausinę kepurę, ir kokią kepurę, klebonas pavydėtų! Aha, tas pats Lubinukas, kurs pernai šešką sugavo.

Įdomu klausytis Aiduko. Pabaigęs vieną temą, būtinai šmakštelia botagu. Ne per nugarą arkliams, bet šalia. Buvo kalbama, jis taip mylėjo arklius, kad niekad jų nemušdavęs. Supliauškės vadelėm, temptels vadžiom, gomtels liežuviu - arkliai neriasi iš kailio, daugiau nei kito mušami.

Niekas taip įdomiai neperduodavo naujienų, kaip Aidukas. Mudu buvome tikri draugai, nors jis už mane kur kas vyresnis, oo- o, gal kokia trisdešimčia metų viršaus. Visad parveždavau dovanų, ir mudu visad turėjome bendrų temų, ypač apie karvelius, dėl kurių abu buvome "pramuštom galvom", ir kuriuos jis lesindavo, prižiūrėdavo man išvykus.

Bet šiandien mano dėmesio neatleidžia tas laikraštis, kuriuo duona apvyniota ir keletą kartų virvele aprišta. Krautuvėje buvau pastebėjęs atverstame lape nemaža laukinių gyvulių pėdsakų. Jie mane taip suįdomino, kad pasilenkęs patikrinau, ar dar tebėra ta duona su laikraščiu.

Namuose, eidamas gulti, laikraštį pasiėmiau su savimi. Jį atsargiai išsilyginau lempos šviesoje: spausdintas vokiečių kalba. Bandžiau išsiversti. Negalėjau įkirsti vokiškai, o žodynas buvo likęs Kaune. Vienas pėdas pažinau, nes tokias, tik mažesnes, buvo įdėjęs Skautų Aidas. Bet kitos? Kaip tie žvėriukai vadinasi? Kur jie gyvena? Jei spausdino vokiečiai, gal jų yra ir Lietuvoje? Kuo jie minta? Kas galėtų atsakyti?

Staiga atėjo gera mintis.

EINU PAS PROF. T. IVANAUSKĄ

Po kalėdinių atostogų, vieną dieną po pamokų gimnazijoje, nueinu į Vytauto Didžiojo universiteto patalpose esantį Gamtos muziejų. Ten praleisdavau daug laisvo laiko, bežiūrinėdamas iškamšas, besimokydamas paukščių, žvėrių lotyniškų vardų, nes lietuviškus jau visus žinojau. Buvau pastebėjęs, pro vienas duris įeidavo ir išeidavo prof. T. Ivanauskas. Jo visus straipsnius, kiek tik užtikdavau, buvau perskaitęs, turėjau įsigijęs jo visas parašytas brošiūras. Jį laikiau geriausiu mūsų gamtininku, nuoširdžiai mylinčiu mūsų krašto paukščius, gyvulius.

Pasibeldžiau į baltai dažytas aukštas duris. Vyriškas balsas paprašė įeiti. Baltu apdangalu apsigaubęs kažin koks vyras vartė popierius. Klausia, kuo galėtų patarnauti. Tyliai sakau, noriu pasikalbėti su prof. Ivanausku. Ans nori žinoti, kodėl. Parodau laikraštį su gyvulių pėdom, sakau, kaip tie žvėriukai vadinasi ir ar jie gyvena Lietuvoje?

Vyras tuoj nuėjo į kitą kambarį. Sugrįžęs pakvietė eiti paskui jį.

Kitame kambaryje prie stalo sėdėjo neaukštas, plikas, su ūsiukais, malonaus veido, kiek besišypsintis, vyras. Iš nuotraukų pažinau, kad prof. T. Ivanauskas. Jis tuoj atsistojo, pasisakė, kas esąs, man tiesia ranką. Aš stoviu ir nei žodžio negaliu ištarti. Jaučiu, dreba kojos. Žiūriu į profesorių, ir akyse tarsi mirga jo parašyti straipsniai, studijos, mano beveik mintinai išmokti. Rankose glamžau lietuviškos gimnazijos kepuraitę ir taip pat vokišką laikraštį, beveik neįžiūrimai sutrintą.

Profesorius paprašo sėstis, o pats atsisėda kitoje stalo pusėje. Bet aš stoviu, nedrįstu sėstis. Tik žiūriu, žiūriu į akis. Jis pradeda kalbėti, vėl paragina sėstis, ranka parodo kėdę. Tada pamažėle prieinu ir atsisėdu.

Klausia, kuo galėtų man padėti.

Pradedu, turbūt labai nesklandžiai, pasakoti savo didžiąją

problemą ir įrodymui pakišu leisgyvio laikraščio lapus. Klausiu, kokių žvėrelių tie pėdsakai, ar tikro didumo, ar jų yra Lietuvoje?

Profesorius ramiai išklausė. Paėmė laikraštį, gerai į jį pasižiūrėjo, apvertė. Jis ne tik pasakė gyvulėlių vardus, bet apie juos ir kiek papasakojo. Kalbėjo labai maloniai. Bandžiau aiškinimus įsidėti į atmintį. Prabėgo mintis, kodėl tokių dalykų neparašo, nepaskelbia, bet to nedrįsau sakyti.

PASKOLINA DIDELĘ KNYGĄ

Jaučiau, pasikalbėjimas netrukus baigsis, teks išeiti. Bijojausi atsisveikinimo, nes labai norėjau ilgiau pabūti su profesorium, klausytis jo pasakojimų, aiškinimų.

Profesorius visą laiką žiūrėjo man į akis, retkarčiais užmesdamas žvilgsnį į laikraštį. Jis atsistojo, nuėjo prie bibliotekos pasienyje, nuo lentynos paėmė didžiulę, puikiausio popieriaus, didelio formato storą knygą. Kiek pavartęs, padavė man į rankas, parodęs norimų gyvių pėdsakus, aprašymus, jų nuotraukas. Klausė, ar turiu tokią knygą.

Ne tik neturiu, bet panašios knygos nesu matęs. Godžiai varčiau.

Jis atsistojo šalia, aiškino apie gyvulius, kurių tenai buvo gausybė, daugelis spalvotai atspausdintų. Klausė, ar man patinka knyga, gal norėčiau ją namo parsinešti.

Aha, labai norėčiau.

Tada profesorius knygą įvyniojo į popierių, įdavė į rankas ir pasakė, kad galiu ja naudotis porą ar daugiau mėnesių. Kai būsiu pasinaudojęs, tada prašė atnešti ir jam atiduoti. Palydėjo mane pro duris, paspaudė ranką.

Ėjau pro iškamšų pilnas stiklines vitrinas ir galvojau, ar knyga tilps į mano portfelį. Knyga buvo vokiška, ir profesorius žinojo, aš negaliu ta kalba skaityti.

Kauno gatvės atrodė gražios ir šviesios. Turbūt šypsodamasis, ėjau namo netverdamas džiaugsmu: tokia knyga! Keisčiausia ir neįtikėtina, kad tą didžiulę ir tikriausiai brangią knygą prof. T. Ivanauskas paskolino be jokio parašo, net nežinodamas mano namų adreso! Pavardę buvo paklausęs, žinojo gimnaziją ir klasę. Taip manim dar joks žmogus nebuvo pasitikėjęs, ir iš nuostabos ir pagarbos profesoriui Ivanauskui jaunais žandais nuriedėjo ašarėlių. Toks pasitikėjimas!

Namuose pasipasakojau nuostabų įvykį. Knygą varčiau, varčiau, varčiau. Daugelio tenai atmuštų gyvių pėdsakus bandžiau perpiešti. Dėl tos knygos nemaža nukentėjo gimnazijos pamokos.

Pavasariui besibaigiant tą didžiulę vokišką zoologijos knygą nunešiau atgal prof. Ivanauskui. Jo kabinete nebuvo, atidaviau tam pačiam tarnautojui, prašiau grąžinti profesoriui, pažadėjo.

NORIU VAŽIUOTI SU GAMTININKŲ EKSKURSIJA Į BRAZILIJĄ

Domėjimąsi zoologija, ypač laukiniais paukščiais ir žvėreliais, neapleidau. Perkeltas į tėvų Jėzuitų gimnaziją Kaune, suorganizavau mokinių būrelius laukiniams paukščiams žieduoti, jiems stebėti, vesti užrašus. Gimnazistai man atnešdavo daug jų pastebėtų ir aprašytų įvairybių apie laukinių sutvėrimėlių gyvenimą.

Iš spaudos sužinojau, kad didžiausias Lietuvos laikraštis, savaitraštis Mūsų Rytojus, organizuoja mokslinę gamtininkų ekskursiją į Braziliją, kurios džiunglėse rinks eksponatų Lietuvos Gamtos muziejui, stebės ir pan. Joje dalyvaus keli asmenys.

Manyje kilo noras dalyvauti toje ekspedicijoje. Žinojau visus Lietuvos paukščius, galėjau juos net skraidančius pažinti. Mėgau keliauti, gerai šaudžiau. Pats sau įsikalbinėjau, kad tikčiau į tokią ekspediciją. Nutariau pabandyti.

Ilgai nelaukdamas atsiradau prie man pažįstamų durų. Pasibeldžiau. Baltu chalatu tarnautojui pasisakiau turįs svarbų reikalą pasikalbėti su prof. Ivanausku. Nežinau, ar tas vyras mane atsiminė. Jis tuoj klausia, kodėl noriu pasimatyti su profesorium Ivanausku, kuris yra labai užimtas, jis turi pasakyti kokiu reikalu kas atvyksta. Sakau, negaliu sakyti, bet būtinai turiu pamatyti prof. Ivanauską.

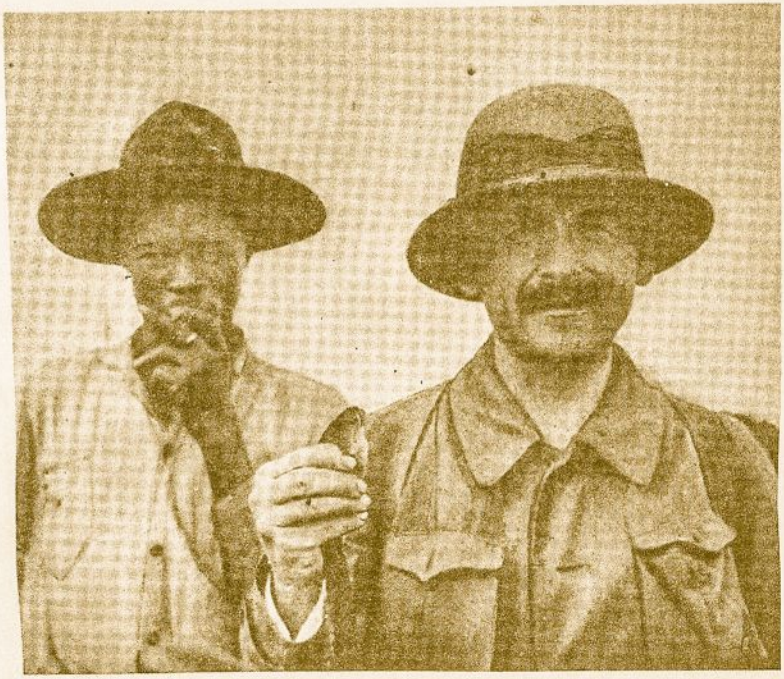

Vienas iš ekspedicijos dalyvių ir prov. Ivanauskas

Jis vėl klausia, kodėl, aš nesakau. Pradėjome ginčytis.

Tuo tarpu prasiveria durys, išeina prof. Ivanauskas. Maloniai pasisveikinęs, pakviečia į savo kabinetą. Išdėsčiau norą vykti su jo vadovaujama ekspedicija į Brazilijos džiungles.

Klausėsi nepertraukdamas, rimtai. Man baigus, pradėjo klausinėti.

Sakiau, labai domiuosi gamta, pažįstu visus Lietuvos laukinius paukščius, žvėris, norėčiau pažinti ir Brazilijos.

Tada jisai taria, kad, jei kelionė ir ekspedicija priklausytų nuo jo vieno, rimtai pagalvotų ir apie tokio jaunuolio kandidatūrą, bet kaip įtikinti finansuotojus - Mūsų Rytojų? Jis abejoja, ar išleistų gimnazija, ar sutiktų mano tėvai.

Tvirtinau, iš tėvų leidimą gaučiau. Ar su jais kalbėjau? Ne, pirmiausia norėjau čia išsiaiškinti. Gimnazija nepabėgs, o jei praleisiu šią ekspediciją, kita gali nepasitaikyti.

Profesorius sako, labai svarbu baigti gimnaziją. Tik po to reikėtų galvoti apie ekspedicijas. Be to, ekspedicijos dalyviams reikia ne tik gerai šaudyti, bet ir nušautiems gyviams lupti odą, ją balzamuoti ir įtepti chemikalais, kad karščiuose nesugestų ir sugrįžus Lietuvon būtų galima padaryti geras iškamšas.

Prašau, kad tuoj pradėtų mane mokyti lupti paukščiams odą. Kiškius jau moku nusilupti.

Žiūri į mane ir sako, jie negali parūpinti negyvų paukščių, o tokioms pamokoms geriausia varnos, kaip turinčios tvirtą odą.

Pažadu pasirūpinti varnų pamokoms, kurių nusišausiu, jei kas pamokytų kaip jas lupti.

Profesorius tiriamai pasižiūri. Lyg pakraipo galvą.

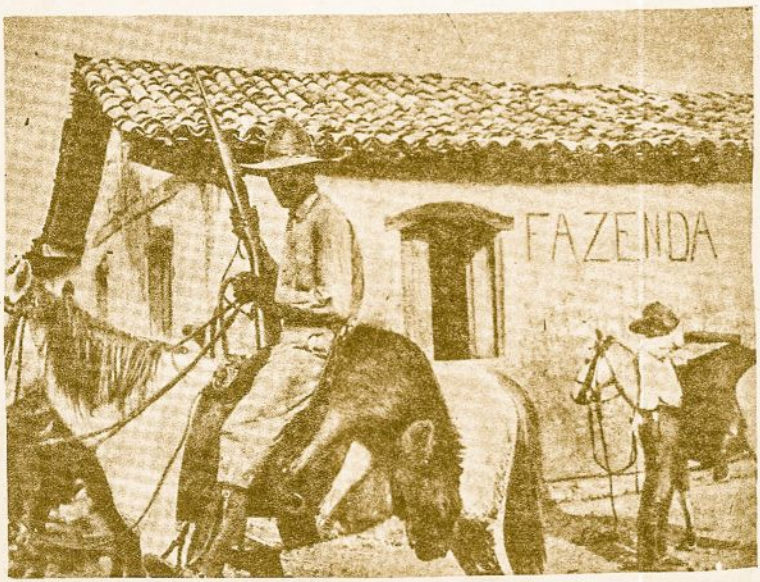

Ekspedicijos dalyviai prie namo, kuriame gyveno

Netrukus pradėjau mokytis varnas lupti, mano nušautas. Mokytojas buvo Gamtos muziejaus tarnautojas p. F. Jomantas. Turėjome keletą pamokų. Tai buvo 1931 metais.

Deja, į ekspediciją nebuvau paimtas.

AR MANE SVEIKINA?

Metai bėgo. Gerokai ūgterėjau, ištįsau. Vakarais, kaip nemaža kitų Kauno gyventojų, išeidavau pasivaikščioti Laisvės alėja. Tenai, laikas nuo laiko, sutikdavau prof. Ivanauską, greitai einantį, dažniausiai tuo alėjos šonu, kur buvo Valstybės teatras. Nedidelio ūgio, truputį lyg į pečius įtrauktais pečiais, visad su kepure ar žema skrybėle.

Pamatęs ateinantį profesorių Ivanauską manydavau, kad jis manęs nepažins, nes per tuos metus gerokai pasikeičiau išvaizda. Bet profesorius maloniai nusiimdavo kepurę. Iš nuostabos atsisukdavau atgal pasižiūrėti, ką sveikinasi, netikėdavau, kad mane sveikino. Jausdavausi sugėdintas, nustebintas.

Dar kiek vėliau, rečiau sutikdavau profesorių, gal skirtingomis vietomis vaikščiodavome. Kartais atrodydavo, jis nebuvo tikras, kas aš esu, o pasikalbėti progų nebuvo.

Vėliau gyvenimas visai mus išskyrė. Taip ir neturėjau progos gyvu žodžiu, jau kaip suaugęs vyras, priminti prof. Ivanauskui mūsų pirmos pažinties nepamirštamumo.

* * *

Atsidūręs JAV-se, ryšį su prof. T. Ivanausku atnaujinau laiškais. Bet tai jau būtų kita tema.

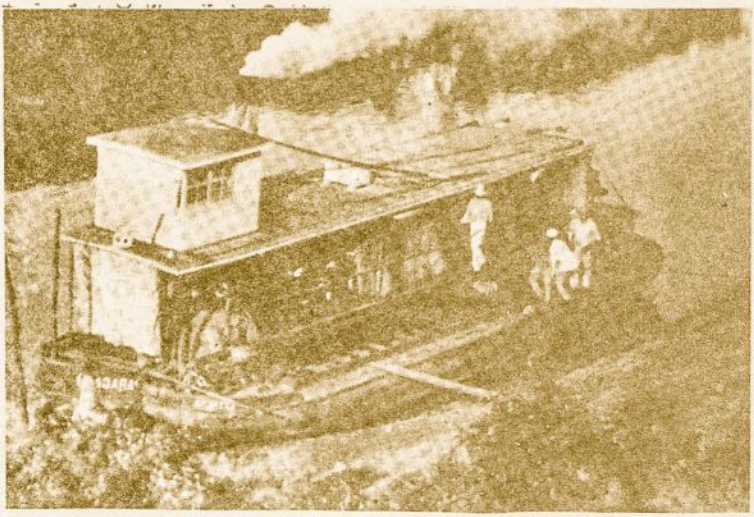

Su tokiu garlaiviu ekspedicija keliavo per Braziliją

Prof. T. Ivanauskas (trečias iš deš.) su kitais lietuviais ekspedicijos nariais pasiruošęs kelionei per Brazilijos džiungles.

Be kitų laimėjimų, šiandien nušautas didelis smauglys, kuriam sutraiškyti žmogų, vieni juokai ir malonumas. Prof. T. Ivanauskas ketvirtas iš dešinės. Vietovė - Brazilijos džiunglės 1931 m.

Austrų ir prancūzų skautų STOVYKLINĖS ĮRANGOS

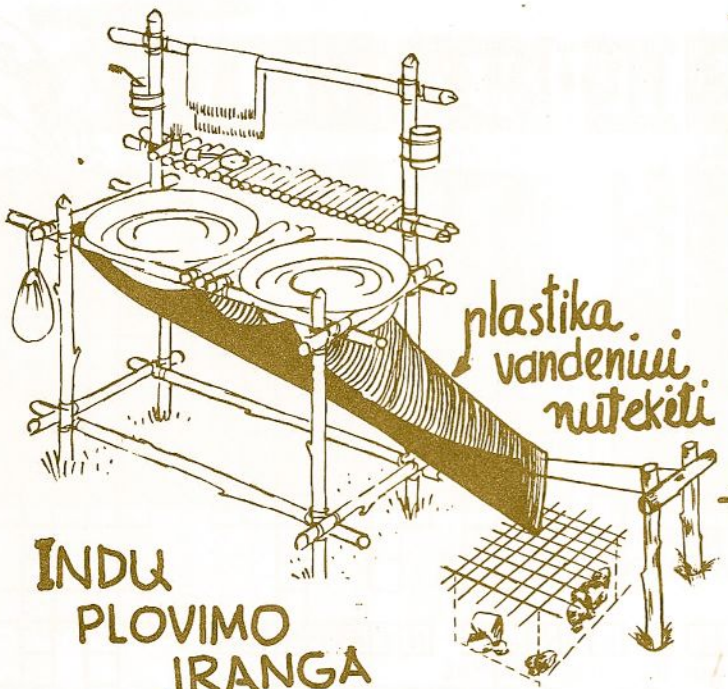

INDŲ PLOVIMO ĮRANGA

Sandėlis maistui ar virtuvės apyvokai, pastatytas iš brezento arba storesnės plastikos

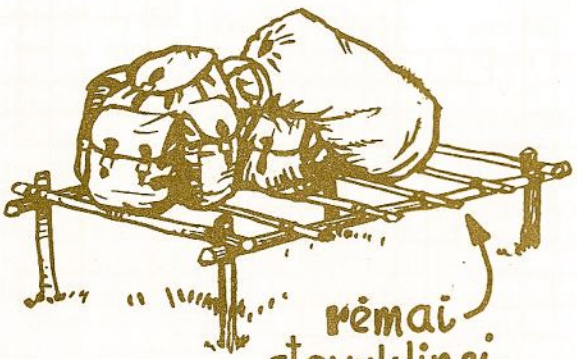

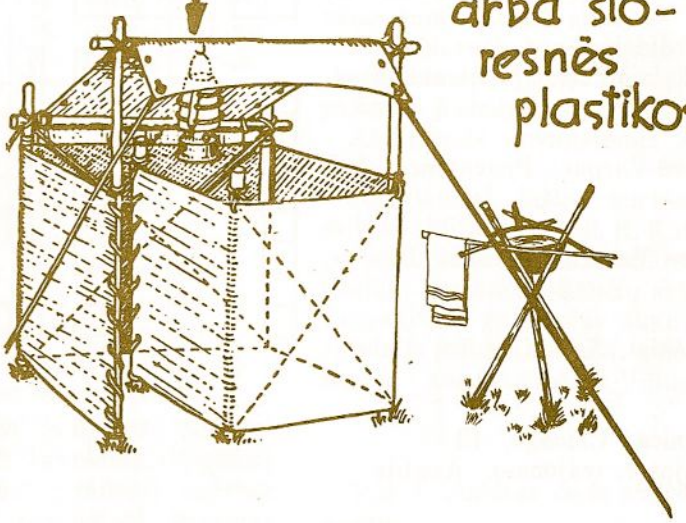

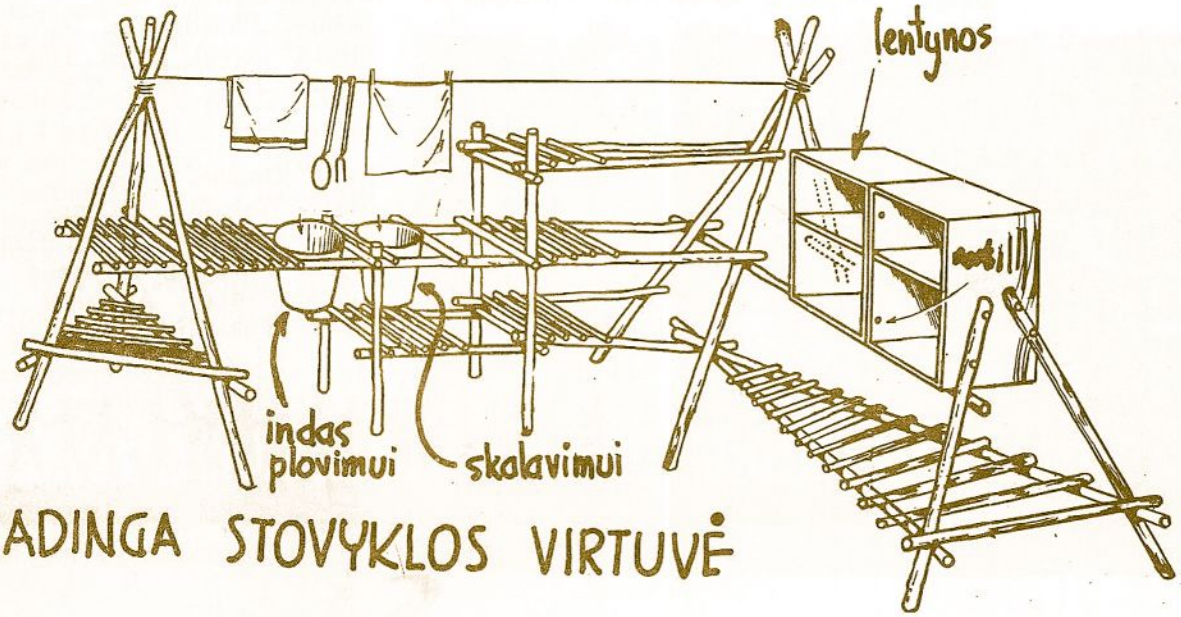

IŠRADINGA STOVYKLOS VIRTUVĖ

MŪSŲ SĄJUNGOS ŽAIDIMAS

Švęsdami Lietuvių Skautų Sąjungos 55-tąją Gimimo dieną, pažiūrėkime, kur mes gyvename, kaip vadinasi mūsų vienetai.

Į šio žaidimo langelius įrašome tik tunto, vietininkijos ar draugovės pavadinimą. Kiekvienam pavadinimui yra tiek langelių, kiek jis turi raidžių.

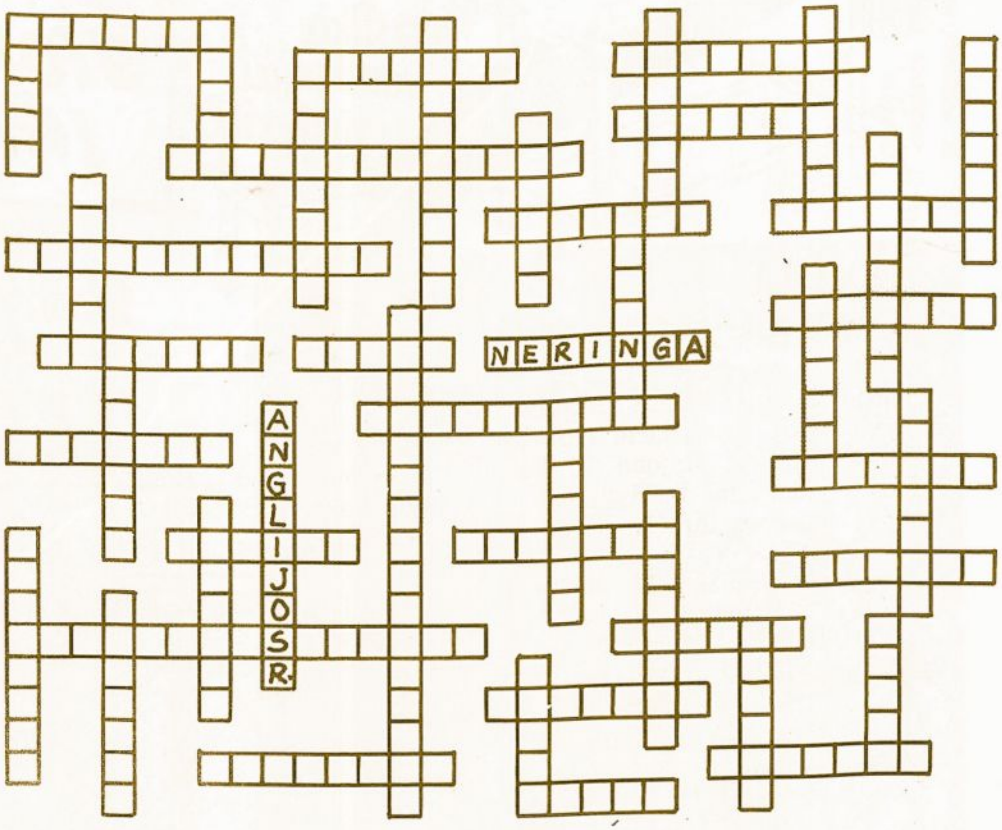

16 raidžių:
Simanas Daukantas, London, Ont.

15 raidžių:
Geležinis Vilkas, Montreal, Que.

13
Laisvės Varpas, Providence, R.I.

12
Aušros Vartai, Chicago, Ill.

10
Kalniškiai, Los Angeles, Calif.

9
Lituanica, Chicago, Ill.
Anglijos r. (rajonas), Anglija

8
Širvinta, Hamilton, Ont.
Žalgiris, St. Catherines, Ont.
Žalgiris, Boston, Mass.
Paneriai, Conn.
Vytautas, (d-vė), Brockton, Mass.
Rambynas, Toronto, Ont.

7
Kernavė, Chicago, Ill.
Neringa, Cleveland, Ohio
Baltija, Boston, Mass.
Neringa, New York, N.Y.
Neringa, Worcester, Mass.
Palanga, Elizabeth, N.J.
Šatrija, Hartford, Conn.
Pušynas, Washington, D.C. (d-vė)
Dainava, Rochester, N.Y.
Vilnius, Adelaide, Australia
Baltija, Camberra, Australia
Šatrija, Geelong, Australia
Džiugas, Melbourne, Australia
Šatrija, Toronto, Ont.
Neringa, Montreal, Que.
Pilėnai, Cleveland, Ohio
Baltija, Detroit, Mich.
Kudirka, Omaha, Nebr.
Nevėžis, Worcester, Mass.
Tėviškė, New Britain, Conn.
Šarūnas, (d-vė), Elizabeth, N.J.
Nemunas, Hamilton, Ont.
Palanga, Los Angeles, Calif.
Gražina, (d-vė), Windsor, Ont.

6
Nerija, Chicago, Ill.
Gabija, Detroit, Mich.
Šešupė, Philadelphia, Pa.
Birutė, (d-vė), Delhi, Ont.
Tauras, New York, N.Y.

5
Neris, Omaha, Nebr.
Neris, Waterbury, Conn.
Aušra, (d-vė), Putnam, Conn.
Venta, Brisbane, Australia
Aušra, Sydney, Australia
Aušra, Vokietija

MŪSŲ DIDŽIOJI SEIMA

"Jėzau, pas mane ateiki..." Kun. P. Butkus dalina šv. Komuniją.

Rikiuojasi sesių pastovyklė.

AUSTRALIJOS JUBILIEJINĖ

Sausio 3-15 dienomis Aušros stovyklavietėje (Ingleburn, NSW) įvyko Australijos Rajono 25-čio Jub. Stovykla. Į ją, be Sydnejaus Aušros tunto (brolių 41, sesių - 28), atvyko atstovai iš Adelaidės Vilniaus (5 broliai, 13 sesių), Geelongo Šatrijos (3 broliai, 6 sesės) ir Melburno Džiugo (33 broliai ir 22 sesės) tuntų. Viso, įskaitant stovyklos ūkio skyrių, dalyvavo 157 stovyklautojai. Savaitgaliais šis skaičius dar padidėdavo.

Stovyklai vadovavo s. B. Barkus, talkinamas s. A. Karpavičiaus, s. Vl. Stasiliūno, ps. V. Ilgūno ir adjutanto, vyčio v.sl. R. Milašo (vėliau - vyčio v.sl. S. Žiedo). Stovyklos dvasiniu gyvenimu rūpinosi s. kun. P. Butkus, sveikata - vytis dr. G. Kišonas ir sanitaras A. Mikutavičius.

Brolijos stovykla buvo suskirstyta į 4 pastovykles. Jūros skautams vadovavo v.v. A. Gružauskas, pavad. budys v. V. Eimutis; sk. vyčių v-kas vytis S. Žiedas; skautų v-kas vytis D. Gečiauskas, adj. - vytis E. Karpavičius; vilkiukų v-kas vytis T. Jablonskis, adj. psl. R. Kabaila.

Seserijos stovyklą sudarė: vyr. skaučių pastovyklė (vadovė vyr. skautė E. Žižytė), skaučių (vadovė vyr. skautė R. Milvydaitė, adj. psl. D. Neverauskaitė), paukštyčių (vadovė vyr. skautė L. Barkutė, pavad. v.s. D. Sadauskaitė).

Stovyklos mityba rūpinosi p. A. Jablonskienė, talkinama P. Antanaičio, J. ir B. Dambrauskų, A. Mikutavičiaus ir J. Petrukevičiaus.

Sausio 6 d. įvyko rajono vadovų suvažiavimas, o sausio 12 - sk. vyčių sąskrydis.

V.s. A. Jakštas, talkinamas instruktorių, pravedė stovykloje jaunųjų vadovų kursus, kuriuos baigė 15 sesių- brolių.

Stovykla leido humoro- informacijos laikraštį, pavadintą "Krambambulio" vardu. Jį redagavo vyr. skautės E. Žižytė, E. Kiverytė, G. Viliūnaitė ir vytis R. Badauskas, talkinami būrio bendradarbių.

Susitvarkymo ir švaros konkursą skaučių pastovyklėje laimėjo Šatrijos tunto Voveraičių skiltis; paukštyčių- vilkiukų grupėje - Aušros tunto Varnų skiltis; skautų pastovyklėje pirmą vietą pasidalino Aušros tunto Slibinų ir Vilniaus tunto Erelių skiltys.

Simo Narušio vardo pereinamąjį skydą laimėjo Džiugo tuntas, pripažintas pažangiausiu rajone.

Atskiromis dovanėlėmis apdovanoti:

Daugiausiai taškų surinkusios skilties skiltininkas psl. R. Kabaila; geriausia skautų skiltis - Slibinai ir Ereliai; geriausia skaučių skiltis - Voveraitės; geriausias skautas - aušrietis psl. R. Kabaila; geriausia skautė - aušrietė psl. V. Viliūnaitė;

V.s. A. Jakštas veda skiltininkų kursus.

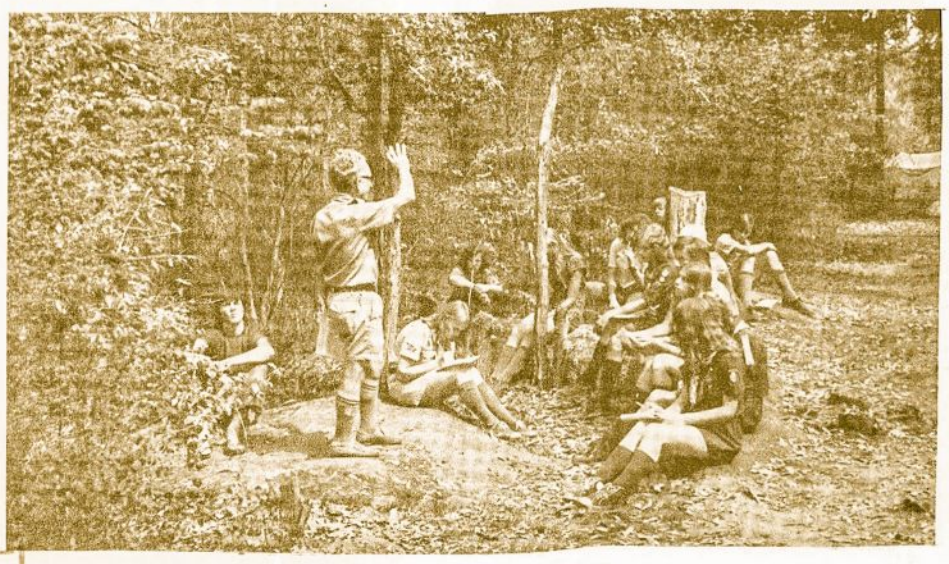

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

Trys Didieji stovykloje: vadeiva V. Bukevičius, vadeivė E. Laurinaitienė ir rajono vadas A. Jakštas.

geriausias skiltininkas - aušrietis s.v. psl. A. Jakštas ir vilnietis psl. A. Straukas; geriausia skiltininkė - šatrijietė psl. A. Jančiauskaitė; geriausias vadovas - džiugietis vytis v.sl. Š. Žiedas; geriausia vadovė - džiugietė v.s.v.sl. R. Milvydaitė; pažangiausias vilkiukas - aušrietis R. Pullinen.

Stovykla užbaigta stovyklautojų perversmu, nuverčiant senąją valdžią, nauju stovyklos viršininku paskiriant vilkiuką R. Pullinen.

v.s. B.Ž.

Raportas stovyklos viršininkui.

Nuotraukos A. Jakšto, Vl. Stasiliūno ir J. Zinkaus

Margumynai TORONTO MUGĖJE

Romuvos ir Toronto skautų rėmėjas R. Geležiūnas prisega sesėms garbės žymenis. Kairėje Štarijos tuntininkė P. Saplienė ir skautininkės D. Keršienė ir J. Meiklejohn.

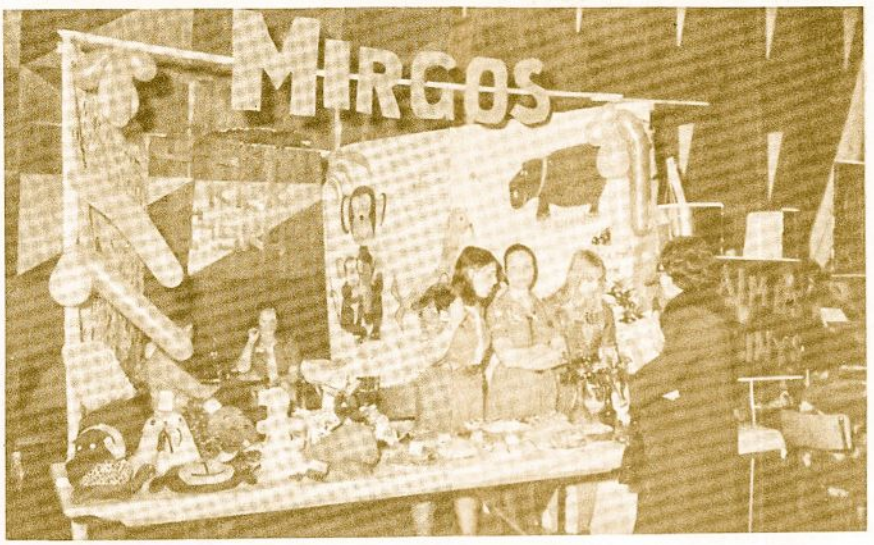

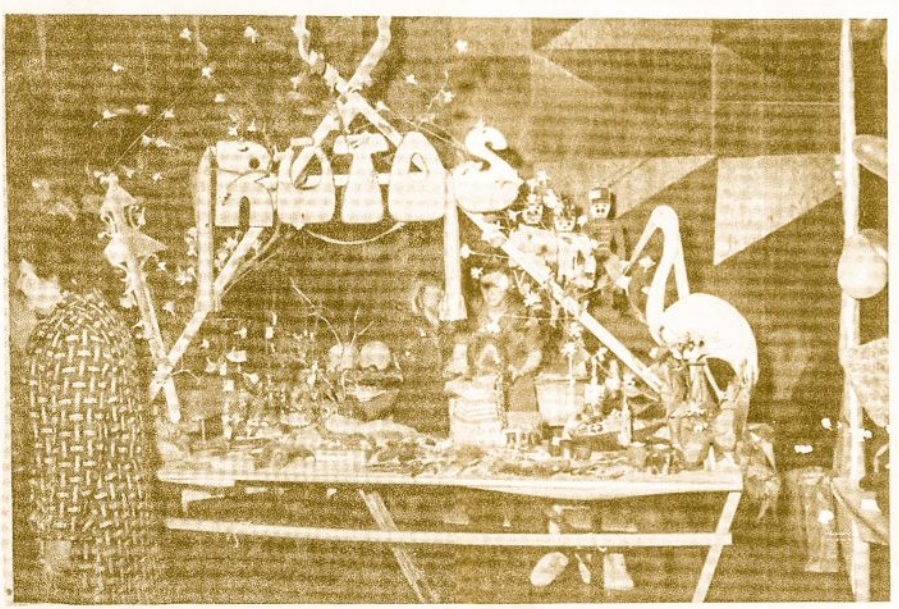

UŽJŪRIO SVEČIAI CHICAGOJE

Balandžio mėnesį Chicagos lietuvius aplankė Anglijoje gyvenantis rašytojas s. R. Spalis - Giedraitis. Balandžio 15 d. Chicagos neolituanų skyriaus suruošton popietėn prisirinko pilnutėlė Tautinių Namų salė Spalio bičiulių, jo knygų skaitytojų bei Chicagoje gyvenančių rašytojų ir poetų. Dalyvavo taip pat gausus būrys skautininkų, kurie vėliau su svečiu nusifotografavo.

Rašytoja s. N. Užubalienė apžvelgė R. Spalio gyvenimą bei kūrybą, aktorės E. Vilutienės paruoštas jaunimas paskaitė jo kūrybos. Vėliau žodį tarė ir pats svečias, pasidžiaugdamas susidariusia proga aplankyti Chicagą. O proga - priimti 1972 m. "Dirvos" novelės konkurso premiją, kurią Spalis laimėjo.

Rašytoją taip pat pasveikino Sk. Aido redaktorius J. Toliušis, įteikdamas s. R. Spaliui sukaktuvinį 50-čio S. Aido numerį. Kaip pamename, s. R. Spalis yra buvęs mūsų žurnalo red. kolektyvo narys išeivijos metais Vokietijoje.

* * *

Motinos Dienos savaitgalį Chicagoje viešėjo v.s. Br. Žalys, kuris su žmona - irgi skautininke - ir bičiuliu A. Bartkum keliauja aplink pasaulį. Brolis Žalys, gyvenantis Sydnejuje, yra tenykštis visuomenininkas, žurnalistas, literatas, o taip pat ir Sk. Aido red. kolektyvo narys.

Svečiai susisiekė su Sk. Aido redaktoriu, pavad. s. B. Vosyliu, ir penketukas praleido dieną, lankydamas Chicagos įžymesnes liet. vietas ir baigmei - Skautų Aido būstinę. Sekantį vakarą svečiai viešėjo v.s. Vl. Vijeikio globoje. Su broliu Vijeikiu svečias Žalys yra susipažinęs 1969 m., kada Vijeikis, anuomet Brolijos VS, lankė liet. skautų vienetus Australijoje.

Tolimesnieji jų planai - New Yorkas ir Europa pro Angliją. Viena iš paskutiniųjų lankysimų vietų - Izraelio valstybė, šventosios vietos.

Mindaugo broliai ir jų bičiuliai prie savo pagamintų šiaudinukų. Gale stovi draugovės globėjas s. A. Vaitiekaitis ir d-vės adj. V. Kaunelis. Viduryje sėdi p. K. Sragauskas, kurio skautiško gyvenimo nuotraukų matome ir Sk. Aide, p. S. Kaunelienė ir šiaudinukų instruktorė p. G. Urbonienė.

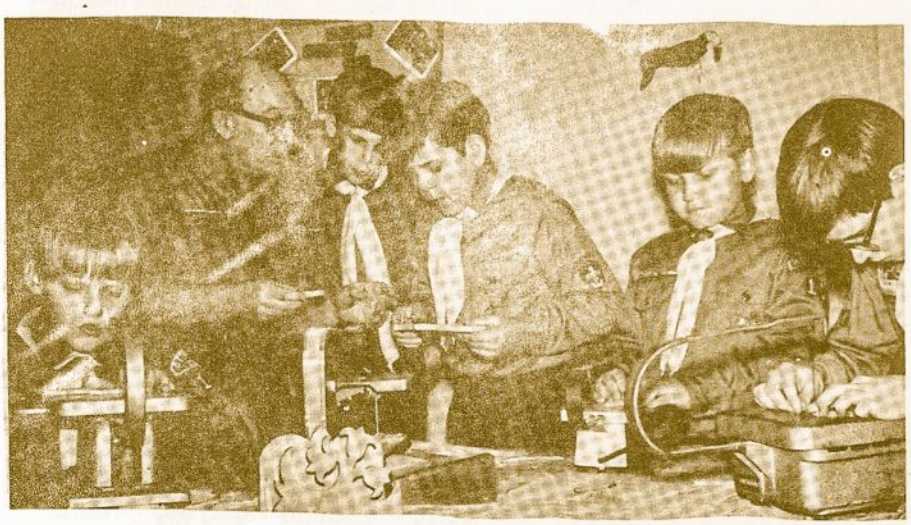

1. Mindaugiečiai prie šiaudinukų gamybos. Prie žemėlapio stovi instruktorė p. G. Urbonienė ir draugovės adjutantas, vytis v.sl. V. Kaunelis.

MINDAUGO DRAUGOVĖS ŠIAUDINUKAI

Šiais laikais viskas gaunama už pinigus. Kiekvienas žmogus gali nupirkti mašinų daromus kalėdinius papuošalus, bet retas tas, kuris gali juos pats pasidaryt, naudodamas paprastas medžiagas.

Lietuviai iš senovės išlaiko šiaudinukų darymo paprotį. Šis paprotys paturtina lietuvių tautodailę.

Šitokią galvoseną turėjo Detroito skautininkas Vaitiekaitis ir nutarė mums perduot šį gražų paprotį. Jis pakvietė žinovę šioje srityje, ponią G. Urbonienę, kuri supažindino mus su dviem šių papuošalų rūšimis.

Vieni skautai vėrė šiaudelius, o kiti lipino. Visi stebėjomės padirbtų šiaudinukų grožiu.

sl. Arvydas Šepetys
Mindaugo dr-vė,
Detroitas

Žirgų skilties piaustinėtojai ruošiasi Kaziuko mugei (iš kair.): St. Erlingis, draugovės globėjas s. A. Vaitiekaitis, V. Butkūnas, A. Butkūnas, V. Žebraitis ir Žirgų skiltininkas sl. A. Šepetys

Nuotraukos O. Savickienės ir
dr. P. Šepečio

Los Angeles skautija su svečiais VS Lile Milukiene ir buv. VS prof. Jonu Kuprioniu praėjusį rudenį.

L. Kanto nuotraukos

PAILGINTAS LAIŠKAS IŠ LOS ANGELES

Ramiojo Vandenyno pakraštyje įsikūręs sesių Palangos tuntas dirba, auga ir tobulėja. Metai po metų mažosios sesytės pereina į skaučių eiles. Nebetilpdamos į vieną Birutės draugovę, skilome į antrą - jūrų deivės Jūratės draugovę. Reikia ir draugininkių. Dvi jaunos gabios vyresnės skautės siunčiamos į Gintaro Mokyklą. Grįžusios, be vargo perima draugininkių pareigas ir veda savo jaunesnes seses lietuviško skautavimo keliu.

Vyr. Skautininkė, išgirdusi apie Palangos tunto seses, atskrido jų aplankyti. Kiek visoms džiaugsmo, pasiruošimo gražiau pamylėti brangią viešnią. Lilė Milukienė visur su šiltu šypsniu sukosi, sveikino ir drąsino, dalinosi didžiosios šeimos rūpesčiais. Jos trumpa viešnagė paliko ypač šiltą jausmą pačioms jauniausioms sesytėms, kurios vyresniųjų klausinėjo, kada vėl vyriausioji sesė sugrįš...

Vasario 16-sios proga Los Angeles skautai ir skautės rinkosi paminėti lietuviams brangią dieną. Minėjimą rengė ALTa, kviesdama abu tuntus paįvairinti minėjimą. Įvyksta skautų-čių parodomoji sueiga, kurios metu pasikeičia tuntininkai. Su Palangos tuntu atsisveikina s. I. Vilkienė. Sesės atsisveikina su ašaromis akyse, įteikdamos tautinę juostą su padėkos adresu. Jaunoji tuntininkė ps. D. Basiulienė sveikina seses ir kviečia visuomenę remti skautuses. Publika gausiais plojimais pasižada padėti auklėti savo jaunimą lietuviška dvasia.

Broliai atsisveikina su išeinančiu į rajono vado pareigas ps. V. Vidugiriu ir rimtai nusiteikę sutinka ps. R. Vizgirdą. Naujasis Kalniškių tuntininkas pasižada ugdyti berniukų skautišką charakterį ir vesti juos lietuviškos skautybės keliais. Jam - gražus skautiškas šūkis. Sesės sveikina tuntininkus su gėlių žiedais. Kalifornijoje gėlės žydi visą laiką.

Sueigos metu įžodį duoda A. Kazakevičiūtė, R. Stančikaitė, L. Narkevičiūtė, R. Bureikaitė ir L. Storonaitė. Skautai neatsilieka: brolis tvirtai žengia prie vėliavos, kelia ranką ir pasižada tarnauti Dievui, Tėvynei, padėti artimui... D. Prasauskui užrišamas geltonas kaklaryšis.

Už skautišką pažangumą apdovanojama sesė V. Mažulytė, Tėvynės Dukros žymuo segamas ps. D. Balčienei. Jautrus momentas, svečiai tyliai seka skautiškas apeigas. ALTa dėkinga skautams, atvedusiems tiek daug jaunimo į minėjimą.

Vasario 17-19 dienomis Palangos sesėms įvyksta skiltininkių kursai. Giliai sniegu apsidengę šv. Bernardino kalnai suteikė kursų dalyvėms nepaprasto džiaugsmo. Čia jaunos vadovės klausėsi paskaitų ir sekė parodomasias sueigas. Grįžusios į tuntą, galės drąsiai vesti savo skiltis į aukštesnius mergaitės idealus. Šv. Jurgio iškylos metu numatyta įteikti baigimo pažymėjimus.

Skiltininkių kursus paruošė ir pravedė sesės B. Juodikienė ir D. Balčienė, talkinant būriui skautininkių-ų.

Ilgai ruošta Kaziuko mugė įvyko balandžio 1 d. Dieną prieš visos Kalifornijos skautai-ės dirbo, piešė, karpė dekoracijas. O vėjas, lyg pašėlęs, draskė ir nešė tolyn.

Palangos tuntininkė I. Vilkienė atsisveikina su buv. Kalniškių tuntininku Vyt. Vidugiriu.

Kalniškių tunto vėliavą iš brolio V. Vidugirio perima R. Vizgirda (dešn.).

Draugininkės A. Vilkaitė ir A. Pakalniškytė.

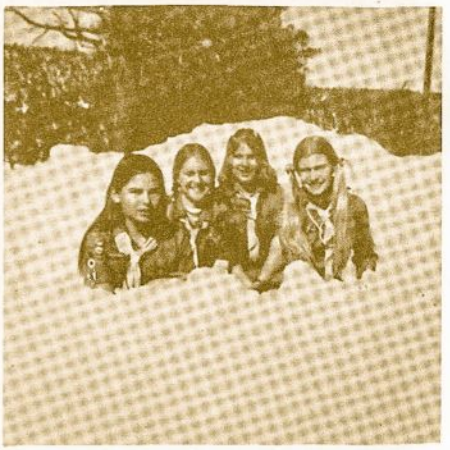

Voveraitės: R. Kliorytė, V. Irlikytė, B. Brazaitytė, I. Bužėnaitė.

SKILTININKĖS BERNARDINO KALNUOSE

Bet skautai, lengvai nepasiduodami, tvirtino jas prie stulpų, stogo ir su rūpesčiu laukė ryto. Mugės dieną vėjas nesumažėjęs vertė loterijų stalus iš kojų, nešiojo fantus virš galvų. Bet mugė vyko, skautų darbeliai mažėjo nuo stalų. Geriausiai sekėsi vyresniesiems Židinio nariams: nespėjo visų valgydinti savo darbo dešromis. Akademikai skautai, paslaptingai apsidangstę, vaišino svečius pyragais ir pagerinta kava.

Kaip ir tinka jūreiviams, šie parsivežę iš tolimų salų įvairių sunkų, pilstė jas į kriaukles ir ramino vėjų sukeltą troškulį.

sesė Danutė Balčienė

Ir keista gi ta pietų Kalifornija su Los Angeles miestu ir jo apylinkėm, kur apsčiai yra išsimėtę lietuviai. Vakarų pusėje supa Ramusis Vandenynas, šiaurėje bei rytuose kalnai kalneliai, o pietuose - dykumos ir protarpiais kalnai. Beveik apskritus metus L.A. mieste žaliuoja įvairūs medžiai, krūmai ir žydi gėlės; gi tik apie 50 mylių pasikėlę į kalnus, randame gilų sniegą, tikrą žiemą slidininkų džiaugsmui!

Palangos tunto skautės jau senai laukė žiemos, nes tai puiki proga praplėsti žinias ir pasiruošti tolimesniam skautavimui. Skautininkė Birutė Juodikienė sudarė skiltininkių kursų planą ir programą, sukvietė dėstytojus, ir vasario 17 d. rytą San Bernardino kalnuose, Big Bear - Lake Irwin nuoširdžių skautų-čių rėmėjų p. Nefų net dvejuose namuose sugužėjo 12 skiltininkių, paskiltininkių ir 3 draugininkės. Prie jų prisidėjo skautininkės-ai, ir taip prasidėjo 3 dienų žiemos stovykla.

Stovyklos šūkis: Darbas, meilė ir daina - šios stovyklos pareiga!

Dalyvės burtų keliu susiskirstė į 3 skiltis: Laputės, Voveraitės ir Peteliškės. Pačios skautės išsirinko skilties vardą, skilties šūkį. Visos trys skiltys sudarė Pelėdų vienetą, o visos dalyvės - skautės ir skautininkės - buvo "suvienodintos", t.y., visom buvo užrišti melsvi kaklaraiščiai; stovykloje visos lygios, nežiūrint amžiaus, patyrimo laipsnio ar pareigų. Elgesys ir veiksniai tvarkomi pagal skaučių įstatus, remiantis skilčių sistema.

Kiekviena diena turėjo savo Dienos šūkį:

Klausimas "būti ar nebūti?"
Nūnai nepravartu,
Sesės - gyvenimas kartus.
Šios stovyklos pagrindinė mintis:
"Visos už vieną - viena už visas".
Skilčių sistema - ar mirtis!

Kitos dienos motto:

"Visas Dievo pasaulis - tai tavo mintis
Tu pati, kaip kūrybos vaisinga galia.
Tavo meilė prašviečia akląsias naktis,
Tavęs ilgisi žemė svajonė tylia" -
(Putinas)

Kitas motto:

"Pavasarinei aukai smilkstant,
Žibuoklėmis pražydo širdys!
Pasauli džiaukis! Niekas, o niekas
Jaunatvės juoko nenutildys!

Sueigų metu temo ...avo įvai-

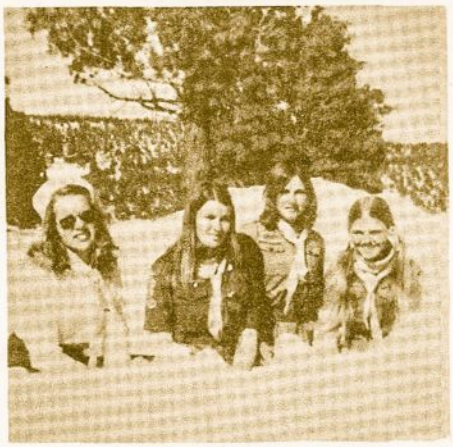

Lapučių skiltis: D. Gudauskaitė, R. Vilkaitė, D. Vidugirytė, V. Butkytė..

Peteliškės: R. Pakalniškytė, D. Kiršonytė, A. Kliorytė, V. Butkytė.

rios: skautybės ideologija, įžodis, įstatai, gerasis darbelis, kas yra skautė. Tarptautinis bendravimas, jo simbolinė reikšmė. Skilčių sudarymas, skilties vardas, skilties šūkis, skilties gairelė, skilčių sistemos reikšmė.

Skiltininkė, paskiltininkė, pareigos skiltyje. Skilties sueigų planų sudarymas, skilties darbai, skilties šventės.

Skilties knygų vedimas. Dienoraštis ir "Išminties knyga" ir t.t.

Mazgai, lietuviški papročiai, tradicijos ir šventės. Lietuvaitė skautė. Topografija. Iškylos ir jų planai. Tėveliai ir jų pagalba. Parodomoji sueiga, tema "Žodis". Dviejų valandų iškyla "Gyvatukas", stebint gamtą, pėdsakus ir viską pakelėj: namus, akmenis, uolas, medžius, paukščius ir t.t.

Šalia kursų nuolatinių vadovių s. Birutės Juodikienės, ps. Danutės Balčienės, sl. Silvijos Nefaitės ir sl. Audros Pakalniškytės, kursų temoms pravesti talkino v.s. V. Barmienė, ps. L. Vilimienė, v.s. Pranas Pakalniškis, s. Ramūnas Bužėnas, vyr. sl. Alma Vilkaitė.

Vėliavų pakėlimai, nuleidimai, laužai ir valgio metu buvo lydimi vis įvairių poetų (Vaičiūnienės, Bradūno, Br. Brazdžionio, Putino, Tagore, Tyruolio(eilėraščiais. Kiekviena proga vis kitokia v.s. kun. St. Ylos malda.

Kursų dalyvės daug užrašinėjo, gyvai įsijungė į aiškinimus, pašnekesius, sumaniai ir greitai inscenizavo duotas temas, žaidimuose energingai dalyvavo, o dainos ištisai pertraukomis - laisvalaikiu jas lydėjo.

Negalint atvykti kapelionui kun. V. Palubinskui laikyti šv. Mišių, skautės prie lietuviškais audiniais bei eglių šakelėmis papuošto altoriaus skaitė maldas ir giedojo labai nuoširdžiame ir giliame susikaupime. Vietoje žvakių pro plačius langus spindėjo sniego neišpasakytas baltumas.

Reikėjo pasidžiaugti ir žiemos grožybėmis! Buvo pastatytos net dvi sniego pilys ir pertraukų metu ėjo smarkios kovos, po kurių abiejuose namuose prie degančių židinių, džiovinosi virtinės pirštinių, kojinių ir kt. Žiemos džiaugsmo ir klegesio garsai sklido miškais ir laukais. Juk tokia reta proga pagyventi tikros žiemos nuotaikomis!

Sekmadienio pavakaryje Pelėdas aplankė broliai ir skautai vyčiai. Tai buvo sesėms maloni staigmena. Jie buvo pavaišinti vakariene ir gražiai įsijungė prie laužo dainų bei pasirodymų.

Išlydint brolius įvyko "smarki" kova sniego gniūžtėmis. Po to įspūdžių dalinimuisi nebuvo galo...

Tikrai, kalnuose vakarai nepaprasti. Dangaus erdvėj mėnulis ir milijonai žvaigždžių mirgėjimų taip ir vertė kartoti poetą Maironį:

"Ir kas per naktis! Dega žvaigždės aukštai,
Bemirkčioja tartum akutės:
Iš užgirio pilnas mėnulis antai,
Įspindo į langą pirkutės"...

Nors ir svetima padangė, bet žvaigždžių nusėtu taku mūsų mintys skrenda į brangiąją Tėvynę Lietuvą ir mes pasiryžtam būti geresnėm, tobulesnėm, kilnesnėm, siekiant skautybės idealų ir mūsų tautai taikos ir laisvės.

Va.

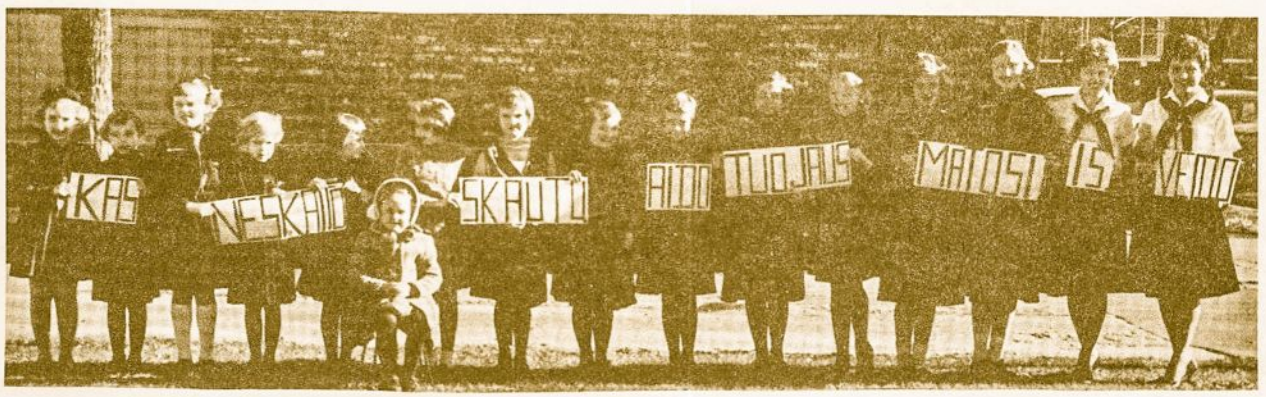

ALp(LKA)3083
1973, Nr.5

S. Stačkus
2245 Burr Oak Ave.
North Riverside, Ill. 60546

Skautininkas A. Jakštas žiūri pro australišką PALAPINĖS PLYŠĮ

"Nenusimink, skautininke: šitame gale išmušiau didelę skylę vandeniui išleisti!"

Stovykloje viskas skaniau: skruzdės, lapai, musės, viskas...

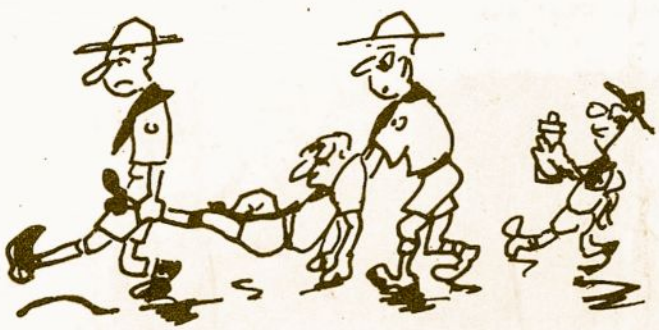

Stovyklos daktaras po pirmosios pagalbos pašnekėsio...

Naujai iškeptas skautas vytis kitam: "Sakyk, ar tu esi bandęs tuo pačiu metu švilpti ir šypsotis?"

90.74 1,2 6 3